

Educar i ensenyar sense parets pel mig

Suposo que un dia o altre la majoria ens em trobat que algú de fora ens acompanya a l'escola o bé passem pel seu costat, i comenta que som uns privilegiats per gaudir d'aquest entorn envejable. Es habitual que qui ho gaudeix por se comú, no ho valora de forma suficient, i cal vingui un de fora per fer-li pensar un moment. Certament l'entorn de l'escola es un espai privilegiat i després de la retirada del projecte d'urbanització dels voltants torna a ésser un espai per repensar. Es un gran moment, per que amb l'ajuda de tots els implicats es pot aconseguir que l'àmbit educatiu de l'escola, superi les parets de l'edifici i s'estengui pels voltants. Es habitual veure la filera de nens i nenes pujant o baixant de Can Salgado en aquella activitat que un dia durant el curs els porta a explorar allò més immediat. Tenint a l'abast aquest entorn, pot ser valdria la pena pensar com li trèiem profit, per que això es pugui dur a terme més sovint. Obrir l'escola a l'entorn, poder fer classes a fora si hi ha un mínim equipament, fer el seguiment del cicle del cereal que es plantat als voltants, conèixer els ocells que es mouen, com viuen on fan els nius, quin es el seu cant, el rastre dels animalons, i conèixer les espècies vegetals, les remeieres, les aromàtiques, viure les estacions. Mantenir en definitiva el contacte estret que cada volta més, perdem amb el món natural i els usos tradicionals. Incorporar l'entorn al dia a dia, no com un extra sinó com allò habitual, tenir una escola enorme plena de possibilitats. Pensar l'entorn de l'escola no ha d'ésser dibuixar vials i voreres, ni es feina només dels urbanistes, cal participi la comunitat educativa al complert, per trobar un camí que permeti expandir l'àmbit de coneixement.